

politiske Forhold, at maatte anbefale det høje Ting at blive ved Forslaget i den Form, hvori det er vedtaget af Folketinget. Jeg gør det i Haab om, at det maa kunne lykkes i de kommende Aar at faa de militære Budgetter forhøjede, forhøjede saameget, som det efter Krigsministeriets Opfattelse er nødvendigt for at kunne bøde paa de Mangler, der nu findes paa vort Forsvar, og som ganske særlig ere fremkomne derved, af de militære Budgetter i de senere Aar have været saa knappe.

Der er paa Forslaget ellers kun et Punkt, jeg skal omtale, og som i øvrigt vedrører min ærede Kollega Kultusministerens Budget, men paa hvilket jeg har taget Affære i Folketinget. Ærede Medlemmer ville erindre, at der i forrige Samling kom Forslag frem fra Kultusministeren om at nedsætte Renterne for Kapitalformuen for Sorø Akademi og Kommunitetet, og disse Rentenedsættelser bleve saa i Henhold til Ministerens Indstilling vedtagne baade i Folketinget og Landstinget. Ved Udarbejdelsen af det foreliggende Finanslovsforslag gik vi bort fra Rentenedsættelsen, fordi vi mente, at Pengemarkedet havde forandret sig saaledes, at der ikke var nogen Grund til af gennemføre Rentenedsættelsen. Man har nu i Folketinget til 3dje Behandling stillet Forslag om en Rentenedsættelse, der skulde finde Sted paa disse Konti, idet man har henvist til, at man gennem disse Forslag vilde være i Overensstemmelse med Bevillingsmagtens Stilling til dette Spørgsmaal i den foregaaende Samling, saaledes som det har fundet sit Udtryk paa den gældende Finanslov. Jeg har i denne Anledning taget Ordet i Folketinget i Stedet for Kultusministeren, fordi jeg mente, at dette Spørgsmaal om Rentenedsættelse meget let kunde faa en politisk Betydning. Jeg tror ikke, at det behøver at faa det, netop saaledes som Forslaget er blevet stillet i Folketinget, idet man udelukkende motiverede det ved, at man vilde gaa den samme Vej, som Bevillingsmagten er gaaet med Hensyn til Finansloven for indeværende Finansaar. Man indtog altsaa den samme Stilling, som man var berettiget til at tro, at Folketinget indtog med Hensyn til Bevillingen paa Finansloven. Jeg har i Folketinget nærmere gennemgaaet Sagens Historie, og jeg har paavist, hvorledes den Rentenedsættelse, som blev foreslaaet i forrige Samling, udelukkende havde til Formaal at fremme de paagældende Institutters egne Interesser, og i Henhold til den Dokumentation, som jeg saaledes tillod mig at give

i Folketinget, har jeg til Slutning erklæret, at Ministeriet kunde modtage Ændringen, idet jeg tilføjede — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse det —: „Vi gøre det saaledes, at vi deri se en Opfordring til Ministeriet om at foretage Rentenedsættelser, for saa vidt en saadan Rentenedsættelse er hensigtsmæssig og forsvarlig for de paagældende Institutioners Interesser, og jeg kan føje til, at vi tillige deri se et Ønske om, at denne Rentenedsættelse maa blive foretaget under den nævnte Forudsætning.“

Marineministeren (Ravn): Min ærede Kollega Finansministeren bemærkede jo, at de vedtagne Budgetter for Krigs- og Marineministeriet ere meget knebne. Det gælder om dem begge to, men i noget mindre Grad for Marineministeriets. Siden sidste Finanslov er Marineministeriets Budget blevet delt i to Dele, hvoraf den ene angaar Søværnet og den anden de øvrige Institutioner under Marineministeriet, som nærmest maa regnes for at være civile. Med Hensyn til de sidste have Bevillingerne været ret rigelige i Aar, medens de for Søværnets Vedkommende, som jeg bemærkede, have været temmelig knebne. Naar man saaledes ser hen til det samlede Budget, som det nu er vedtaget, saa er det omtrent 110,000 Kr. mindre end der var foreslaaet; men deler man Budgettet i den militære og civile Del, er Nedgangen paa de militære Konti omtrent 140,000 Kr., medens derimod det civile Budget er endt med at være 30,000 Kr. større, end der var foreslaaet. Nedgangen paa det militære Budget er for den overvejende Del falden paa de Konti, der nærmest angaa Skibenes og Værftets Vedligeholdelse, og Nedgangen der er 113,000 Kr. Sammenligner man nu det vedtagne Budget med det, som kom nærmest efter Forliget, er der for § 23.s Vedkommende, som jeg her nærmest taler om, dog ikke nogen særlig Nedgang, og sammenlignet med i Fjor er der, naar man tager hele § 23, en ikke ringe Opgang, nemlig en Opgang af 256,000 Kr. Jeg mener derfor, at uagtet det maa erkendes, at den militære Del af Budgettet, som er den væsentligste, er kneben, saa er der ikke andet at gøre end at finde sig deri og haabe paa bedre Tider.

§ 26 er ligeledes bleven delt i en Del, som angaar Søværnet, og en Del, som angaar de civile Konti. Paa dette sidste er der ligesom paa § 23 en Forhøjelse, idet der særlig er bevilget Penge til et Opmaalingskib ved Island foruden det sædvanlige